

A.52.

11.

CZUCZOR:
VERSEK,
KÖNYÖRGÉS.

628.

1.	x
2	6
5	
5	
<hr/>	

[illegible]

~~History~~

IV. A'boos vándor.

) Nemelly újdivatú eredetiség-vadászoknak
meg kell jegyezniem, hogy ezen regy vers
~~szövege~~ ~~vagyis~~ ~~szövegében~~ ~~vagy~~ ~~reg~~ ismeretes,
'a rep' szájában el. ~~Itt~~ ~~itt~~

Törjön el ez' úc' kerekke,
Sütlýedjen el a' fenekke,
Olyan hasszi, még is rossz,
Alig sei el rajt' egy boxos.

III.

Arctes Hedvickii Cordula.

Dor issem én, bor, bor,
Fehér felleve bor,
Töltsé leány, vagy drépaszany,
Csak szerezsem én meg issem,
Dor kell nekem, bor, bor,
Fehér, felleve bor.

Boharamba töltés, töltés,
Arany sűrű bort töltés,
Cimellék, vagy Somlyó sűrű,
Mind egy, ég a torlóm eke,
Bor kell nekem bor bor,
Mert arany sűrű bor.

Boharamba töltés, töltés,
Am felére bort töltés,
Ha pogány is, nem tesz bajat.
Lejárja a gégegarat,
Bor kell nekem, bor, bor,
Gógány felére bor.

Tűz e pohár ég, ég,
Oltani kell, még, még,
Csak virrel ne, mert felbőjtje.
Dorral, borral, mert az oltya,
Bor kell nekem bor, bor,
Akkor miszini bor.

Ajklam fanyar, jaj, jaj,
I csókra vágytál, ah baj,
Hegyaljai hamar ide,
Hadd jöjjen meg szájam' ve.
Bor kell nekem, bor, bor,
Hegyaljai méz-bor.

A poharam durr, durr,
Eltört e' víz úr,
Hová legyenek drégjenembe?
Kancsót fogok a' kerembe.
Bor kell nekem, bor, bor,
Egy rebi kancsó bor.

Bort iszom én, bort, bort,
Tehet felére bor,
Töltsd leány, vagy szép asszony
Csókra adjon, én meg iszom,
Bor kell nekem, bor, bor,
Későn korán csak bor.

Szildagy.

Boharamba töltés, töltés,
Arany sűrű bort töltés,
Cimellék, vagy somlyó sűrű,
Mind egy, ég a' torkom cíe,
Bor kell nekem bor bor,
Most arany sűrű bor.

Boharamba töltés, töltés,
An' sekere bort töltés,
Ha pogány is, nem tesz bajat.
Lejárja a' gégegarat,
Bor kell nekem, bor, bor,
Bogány sekere bor.

Tuj e' pohár ég, ég,
Oltani kell, még, még,
Csak virrel ne, mert felbőgja.
Dorral, borral, mert az olgja,
Bor kell nekem bor, bor,
Allai misrim bor.

Ajkam fanyar, jaj, jaj.
I' csókra vágylt, ah' baj,
Hegyaljai hamar ide,
Hadd jöjjen meg drágam' ide.
Bor kell nekem, bor, bor,
Hegyaljai méz-bor.

A' poharam durr, durr,
Eltörte e' víz úr,
Hová legyetek szegyenembe?
Kancsót fogott a' kerembe.
Bor kell nekem, bor, bor,
Egy rebi kancsó bor.

Bort iszom én, bort, bort,
Tehet sekere bor.
Töltsd leány, vagy szép asszony
I' csókra adjon, én meg iszom,
Bor kell nekem, bor, bor,
Későn kovács csak bor.

Szildagy.

3
X' epigrammái'ca.

I.

Mé'ie olly bossus, utam? Író't X-hoz író'galé'gém'e.
„Semmi kóród horrá, lá'sta te dolgod után.”
Hát ha, utam, tudnék harag ellen mondani gyó'gyorát?

„Mondora tehát, mit tész, hogyha haragba jövet?”
A' kú'ie bossusm tör, lehú'itom esá'dai ~~hat~~ gú'ny'nyal,
Artán lá' röhögök: Hahha ha, hahha ha, dtum!
„Ember vagy fin,” mond X ú'c, „Író'klapva legottam
Kéi epigrammát ú' a' pimasz örlet után.”

II.

A' legém' pimasza X ellen.

Hát, utam, az nem szép; a' gondolat é'des enyém volt;
Í' X, í' Compánia van írva alá'ja, nem én.

III.

Magabon véve X ked'id legém,
Í'ok Kéferűt ké'sz nyelni a' legém;
De homa csak ké'tsé'gbe valakti.
Erci, í's mondja: Vitre nincs neki:
Olly vá'falo' epigrammát kesit,
Melly öklél, í's kú'nttyol, í's nyelít.

IV.

Rívécsék, hajóhúrok,
 Nosisok, szamárgorók,
 Hajdú, pandur, portoláb,
 Halkusorok, vénkófák
 Hentesek, zsibátusok,
 Hajba szálló holdusok,
 Lámpanyjók, talpigások -
 Gimprókbot és ki fogyások:
 A utamhoz fussatok,
 Majd segít ő rajtatok.

Ne hadd magad!

Contra! üvölt a úr; Tromf! a viglédvű Tüdőskő;
 A' Bártatlan: Adutt! Ivége mi lón kiki? Maccs.

Bártatlanhor.

Bártatlan úr, Regyeddét én igen
 Ohajtanék vitatni holmikat;
 De nem lehet, bizony nem! hisse el;
 Mert hát Regyed hamis, titokba' rég'
 Kér a' tudós világ, ám neklem
 Nincs argumentumom: nincsen botom.

Akorai.

Kösröncz A-nék.

A epigrammátokat kináltok a' mi lapunkba:
 A-nék hálajeliül visora mi többet adunk.

4
Siremlétek.

5

M.

Egy * Verselőre.

Ally meg jó vándor, s e' sin bémulni ne vedd,
Hajdani nagy hírű Verselő nyughelye ez.
Ízavakat kényere drabott hosszra vörödre,
Es' soha nem hallott hangokan énekelt:
Kinnal, exövel is itt, szenvedett versei véle,
Ah de leginkább a nyelo maga türe sokat.
Nem szenved már ő! békében megpihen a nyelo,
Versinek is nyugovást isten örökre adott.

Egy Sugóra.

Mindvalahány szincor, jertek riadorni utánam;
Lám én is riadok mindvalahánytok után.

Egy Csevegőre.

Csiti verebek! ne csevegjétek itt e' szin alkáron;
Vagy gyászhangokat ez néhai térsatoként?

Gr. Széchényi Terencinek.

Mindened áldoratul kara' oltárára teved le;
Mindenedet mindent - nagy fiat - adtak egek.

Jánosfi.

A' darársok, és a' méhek.

Az Atheniumi gáncsolóinak meséi!
 Darárs csoportok mellé ^{szállt le} ~~települt~~ egy csomó
 Méhraj, s azok ^{nagy} ~~ad~~ dünyögéssel ellenők
 Banasza Helvén, hogy leélik a' mezők'
 Virágot, s nékik mézanyag majd nem jutand,
 Kaptárba küldék ^{ajára} ~~akot~~ honnan jötenek.
 A' vadprasa ^{olónak} ~~megjött~~ ^{völgyre} ~~szelideden~~
 A' raj: Valólag Kaptárban van a' helyünk;
 De a' mezőinket kelyhe, mint a' kerteké
 Szabad mi nekünk, s gyűjtjük mézeinket ott,
 Hol éljük, gondunk lévén a' kaptárba is.

Az Atheniumi vaddalékon sebt méxém.

A' sasok, és a' vakand.

Közel hegyeknek ^{csúcsán} ~~tetőjén~~ ült Külön Külön
 Nét nagy sas, szákmanyt ^{virsga} ~~keres~~ szemmel ^{delők.} ~~leskötők.~~
 Örvös galambot látva szállni, s elfoga
 Horrája csapván ~~az~~ egyik. Nem soká' tea
 Emer megpillant a' hársorban öröké
 Legelni, s villám sebbel ^{felkapván} ~~valószínűleg~~ viszi
 Fészkébe. Látván ezt a' ^{völgy} ~~szél~~ szellőrei

Csodálják erejéca' saszak. O ti bambá néps!
Mie' tatógattok? Szólta a' kőbűt vakand,
Hisz' ~~én~~ másik sas csak az első utánora.

Ílyen vakandul mondatik, hogy a' saját
Délteki ház nem ^{más} ~~egyéb~~, mint utánzott Tollaqi.

A' márványdarab és a' Iroborász.

Darab márványt lett útfelen az ügyes művész,
I' ~~defini~~ ^{petes} Iroborá képeré. Tetstett a' mű,
^{csinos} Csak egy konrátnak vált illy cörrevétele:
Hogy nem saját; mert - ^{a' márvány nem fölc van.} ~~anyagot lette a' művész.~~
Songorrol épen így ítelt egy műbíró.

Aruczor.

XLV. ~~XXXX~~ Mesék = aegyptien.
A' Kontar ügyesítő. = fette etgl. antik.

Norther. 7

A' Kontar ügyesítő fűnek fűnek panaszkodék nemcsak
uradalmilag megbízott okleveles ügyvédnek ellen, hogy nem
éven be ügyviselőjökéi járandó évenkénti díjokkal kérek
más alkalmi, íróbeli pörök is magostól vállalni csak hogy
jövendőkét naposodjék, holott ő kizárólag járandóságukkal
is beelégednék. De sokan a' hallók körül mondinák: Itt
először Seregny Kontar, mert a' tőlük párolt ügy úgy sem
tanácsod alá való; azután munkáikat vállalni, írókét
mélró jutalmat venni istenember előtt, Sorságonlag Sore
igazság.

böhmisch gar.,
sind undurch.

E' mese arról is érinti, kik a' nálunkal ügyesbék. gyara.
jövendőkét Kincsal Sorekkel nérik.

XLV. ~~XXXX~~ A' Spártai görög, és Aesopus.

Aesopus előtt egy spártai görög ^{igen} magaorrala önharaja'
szabadságát, S Sorelyes Cíterságja felügyelő törvényei. A'
fuszángos meseirőnk legott a' holótát jutánati eszébe,
S így írók: A' Komondorok tényszerűbe állván, a' farkasok
ellen vidromyos védelmet, S egymás itanti Sorek Kéméleir
eskiვნենek. Mivel pedig a' sok háború miatt nem érkezték
eladelt keresni, meghívátek a' juhokat, hogy védelmők alatti
tenyészvén téjjel vajjal szolgáljanak nekik. A' Komondorok
elhírhedtek viűrségükre, S egör tényszerűk Serehelen.
Ségéret, Sör magok is kértledinek vele. De egy elaggott anyajuh

így panaszkodék: Igaz, hogy bosszúlatlan nem hagyják ön
sejelmöket, de ha rajunk esik méltatlanság, ügybe sem veszt
s kölykeiknek rendszere a mi hajózásiunkat szolgál hadi
előgyakorlatul, sőt többnyire fiainkat vetik akadályul, vagy
engedtelődésük az ellenség' elébe. A' spártai megérté' Aesop
smot, és többé, legalább ~~erősen~~^{meg} haragja' keményes szabadsága,
vagy nem dicsélték.

46

XXXVII. A' Sparvasok.

Hajdan a' Sparvasok bátor és Sparvaikkal vívő állatok
valának. ^{Végre} De megújván a' sok háborút a' Kosokra - úgy mint
alárendeltükre - bírták vidékeik ~~várat~~ őtalma, megront,
vagy mindaráttal vívő erimöket. De napról napra alja,
Sedrak, ha nem ~~estben~~ is, de ^{ügyességben} ~~várat~~ ^{estben}, mit meséiro on,
niet tud, hogy minden néha rendkívüli esetben kénytelenek va-
lának haragra kelni ^{miért} ~~mondanak~~ Sparvaikkal bánni elfeledték,
Sarkaiikkal fenyegeték az ellenséget.

Ki nem gyakorolja erejét, elpuhul ~~is~~, Sgyáva lesz,
ha bár Sámsonnak kércorreték is.

XXXVIII. A' Kis Kuvasok.

Ar egymással játszadoró Kis Kuvasok csaholának, s
éppen akkor haladott el nem messze tőlök az oroslán. „Er
sörnyű valmerőség! monda a' körel kullógó róka, s oroslán
sértésről vádoló öket. Sarkasok előtt folyt a' per, kiki
azon okból, nehogy felnővén veoredelmesek legyenek az

Trilagy.

És nem kell veszt.

Egy Költő emléke.

A' szavakat kényemre szabám hosszúra rövidre
 É a' vers imledezett, mint Duna töllem alól
 Most békén nyugoszem kőröskörűkhöz alatta
 É ifjú örök nyugorást verszetimnek ad.

Sigmund.

A' lenyomott jobb ügy segedelmet egbe kiálta
 É mire te jobb feleink' ostora-ölni jövel.

Frónyi, a Költő.

Kard viadalokban, békében lant vala farsad
 Kardod az életlő, lantod az életadó.

Egy ügyvédre.

Még élt egy jót vett Jogi, É a' boldogtalan ügyhős
 Elveszte azt is, mentibe, kóna alól.

Z.

A kinek füle van, figyeljen a' szóra,
 És a' hallottakat vegye fonsolóra;
 Hígyések, nem szorítam újamból krónikám,
 Mondókámat élő példákból tanulám.

János garda könnyen éldeli világot,
 Ő meg nem szakaszkja a' munkában magát:
 Udvara szemeres, herije gazdal sele,
 Házfőtele rongyos, mit gondol ő vele?

Reggel első dolga pipára gyujtani,
 't el megy a' zsidónak jó reggelt mondani,
 Rozsdás a' inkom szől, le kell öblítenem,
 Inja kend csak terik ajtóra a' nevem.

A setéd aronban a' garda módjára
 Csak úgy immel ámmal csammog a' munkára,
 't midőn már a' földiis három falut bejár,
 Akkor vezetik még járomhoz a' Beszár.

Kisvör
 Asztrika, Vencze, Mérii nagvár, 4° 1843. p. 66

Terencez garda nagyon keresi a 'vásárt,
'I ha városból himegy, megkergeti lovát,
De alig hogy a' vám-korláton ül ére,
Bevalja az első csárdához székére.

Legyen hőség, hideg, eső, hóferegesség,
'A' szegény barom kiinn ixxad vagy didereg,
'I ha arván éhen, ellankadva nem fut,
Gardája szigárra, vágja a nyomorút.

Mámoros fővel így midőn kaza ére,
'I hozott-e pénzt, kérdi sőt le felesége,
Még neki baj, hogy azt tudakozni meri,
Bosor fog a' gonosz, és rússul elveri.

Kas'asszony nénikét hozom immár elő,
Kinek nyelve úgy jár, mint a' kerepelő,
'A' rágalom, rossz hír szinze foly belőle,
Isen örökre meg minden telkes sőt.

Vasárnap innepen kiül az utcára,
'I az álszatmenőket szedi rostájára,
Ha csinos menyecske, 's leány megy előtte.
Dörmög: a' szép ruhák valljon ez hol vesse?

azon okból, nehogy feltűnően vezzem

Trilagy.

Legény jámbor ura mellette üldögel,
 Ellene mondana, de hogyan, ha nem mer?
 Volna akkor baja az Isenadának,
 Szála sem maradna meg a' bajszának.

Örzi azzony ürööl passant egy menyecske,
 Sürgő, vidám, csinos, kacskias, szépcske,
 Az urak előtt is nagy becsületre,
 Ora száma is elenyelgethet vele.

De kár benne, hogy egy rossz szokása vagyon,
 Sütkő előtt szeret ácsorogni nagyon,
 Csiprén lebeg rajta fodrozott szoknyája,
 De azt mondják, mindig komor a' homlokája.

Ha főz az urának, kormás az ételle,
 Dagasztani sem tud, záklás a' kenyere;
 Südj' Isen, mégis ha katonái vannak,
 Lőzéből a' liszsek is jó iránt falnak.

Jancsi nyalka legény, lépés hegyezgesi,
 De a' frises csak a' nőiában szereti,
 A' táncos megrakja, de nem a' feheres,
 Tapson, de nem kapán koptatja tenyerés.

Nem kell az issálló tűncorgó orának,
Bajzorgányos, bőzros serénye lovának,
Sáros a' perszáma, kenetlen sehere,
Mint a' rossz saticsa, csikorog kereké.

A' komzéd bucsúra berreg eljárdozál,
Korcsmán ő az első, ki izgágsz csinál,
Júdja is több helyen a' bírónak házá,
A' hol megülesik vele a' kalodái.

Iluska jó leány, de egy kicsit széles,
Esse az ajróban mindig vatahiz les,
A' farsangon ő is férjhez akari menni,
De ő a' tehenet sem tudja megfajni.

Ha son anyja mellett, a' fejét löggatja,
Jobb a' fonóházban, csak azt mondogatja,
De hamis a' lelke a' his Iluskának,
Júdja ő, mi csinja van a' fonóháznak.

Kis szobám, gilyecém,
Saj be szeretlek én,
Hát te szeretsz-e még?
Álljon meg a jó ég.

Másra, kérlek, ne nézz,
Szívemnek ez nehéz,
Bizony olly bús vagyok,
Még ha majd meghalok.

Ne állj az uzára,
Világ csodájára,
Hiszen ha én jövök,
Előre höhögök.

Bár csak rózsá volnál,
Vagy zöld rozmarin-pál,
De meg ölnélél,
Szíven viselnélél.

Barok, népdalok
Magyar. 843, 67.

Idj kezes papocán,
Ser a' paphoz arsan,
Szeregni foglak én
Kis zabám giliczém.

Elvirágrost a' nősafta,
 Csak a' lövis maradt rajta;
 A' szem is nyílt a' szeretlem,
 De most üres a' keblem.

A' nősafta virágozik,
 Ha új savak sugározik;
 Tölem a' legszébb hitelem
 Sem üxi már el a' selem.

Ha hacsintok his leányra,
 Ugy néz rám, mint fiatal ágra,
 Vénre ugyan persze keblemék,
 De ilyenből menessen az ég.

Igy jár, a' ki válogató,
Leányokat szymálgató,
Elhagyja őt a' becsület,
Mint levél az ősi füvet.

Egy a' bajom, attól félch,
Ha majd elér a' sok pénzch,
Az mondja az egész világ
Ez is volt ám egyszer virág.

Virág volt, de elfonyadt,
Soha gyümölcsöt nem adott,
Maján áll most pusztára,
Még a' madár sem száll rája.

lány.

Mis ér a' bokrész alap,
Ha a' legény csak egy darab?

Hej huj kis csupor
Benne a' szerelem forr.

Mis ér a' todrós viganó,
Ha a' lány nem sérjhet való?

Hej huj kis csupor,
Benne a' szerelem forr.

A' kis leány a' kis legény,
Az menyasszony, ez vőlegény.

Hej huj kis csupor
Bennök a' szerelem forr.

Ropog a' hó a' láb alatt,
Az én rózsám táncba kalads.

Hopp hopp heje haj,
Kincsen eddig semmi baj.

Vigan zeneg a' muzsika,
Rózsám pereg, mint karika.

Hopp hopp heje haj,
Kincsen eddig semmi baj.

Járva nyitva a' hebelem,
Kincsem, aprózka meg velem.

Hopp hopp heje haj,
Kincsen eddig semmi baj.

Iszom a' bort, rugom a' port,
Szerelem a' hugomasszonyt,
Hipp hopp heje haj,
Micsen eddig semmi baj.

Ex az éles a' gyöngyóra,
A' ki bánja. tegyen róla.
Hipp hop heje haj,
Micsen eddig semmi baj.

ilagy.

Bors iszom én bort, bort,
 Fejér, fekete bort,
 Tölse leány, vagy szép asszony
 Csak szeressen, én megiszom.
 Bor kell nekem, bor, bor,
 Fejér, fekete bor.

Poharamba tölsz, tölsz,
 Aranyszínű bort tölsz,
 Emmellé, vagy Somló szürke,
 Mindegy, ég a szomom érte.
 Bor kell nekem, bor, bor,
 Most arany színű bor.

Poharamba tölsz, tölsz
 Am fekete bort tölsz,

Ha pogány is, nem lesz baját,
Lejárnja a gégegarat,
Bor kell nekem bor, bor,
Logány. fekete bor.

Iaj e pohár ég, ég,
Oltani kell, még még.
Csak vízzel ne, mert felbujtja
Borral borral, mert ex olia.
Bor kell nekem, bor, bor,
Átkártni színű bor.

Ajám fanyar, jaj, jaj,
Csókra rágyik, ah baj,
Hegyaljai hamar ide,
Hadd jöjön meg szájam ide.
Bor kell nekem, bor, bor,
Hegyaljai mex-bor.

A poharam durr durr,
Elsörse e vig út,

Hová legyek szegyenembe?

Kancsó' veszek a kezembe.

Bor kell nekem, bor, bor,

Egy seli kancsó' bor.

Bort iszom én, bort, bort,

Dejér, sekese bort,

Töltse leány, vagy szép asszony,

S csótót adjon, én megiszom,

Bor kell nekem, bor bor,

Későn korán csak bor.

^{11.}
Iam lucis octo sidere.

18

At nap sugára már nagyog
Dorulva terjűk Isteni
Hogy ő, örök világ maga
Östényintlen legyen vész

Ne vétsen nyelviünk sem kezünk
Azt és ne gondoljon hiút
Szajunk igazmondó legyen.
Szívünkben egjen szeretett.

Mig a' tested nap elfolyand.
Légy o Krisztus nánk örökös
Azt és had tudja mit taníts
S a mit kívánsz, erőnk tegye.

Ne forduljon a' tested fölül
S ne legyen ur a bűbűben,
Orvok erőnk a' ajtót
Rossz érvetnek ellene.

Tettünk 's üdvünk reménye te,
Mindenség vége 's kezdete,
Segelyeddel folytassuk azt
Működésünk megengedél.

Dicséret neked oh Atya
Dicséret a' Fiúnak is
I'í oltalmazó apolo' kegyel
Dicséret Ix. Lélek neked. Amen

O fons amoris Spiritus.

Kegyel forrása Ix Lélek
For'égi kegyelmel atyja te;
Ixivünk mélyébe hatva le
Gyujtsd lángra égi tűzed
I'í szerebnel lánckivál
Atyát, s Fiút egygyé fűződ,
Add mindet is a szerebnek
Ixent raposa forjón együvé

19
Dicséret néled oh Atya, stb.

Nunc solis excelsum jubar.

A nap fenséges fényköre
Teljes virágában ragyog;
Te Krisztus mint valódi nap
Világra új derűt hozál.

Ad, hogy elménkben égjen az
Igazság fényes csillaga
Ad, hogy legyen fel déli nap
Gyánánk bennünk a' szeretete.

Dicséret néled oh Atya, stb.

Prope volutus impetu.

Rohanva már leszáll a' nap,
I homályosan közeleg az éj,
Az élet is szüntegy siet
A végső pályacél felé.

O Krisztus a keresztfölött,
Midőn kiserjesztet kardod,
Szereznünk add keresztedet,
Ihaltjunkt meg karjaid lökött.
Dicséret néked oh Atya. stb.
Fac Christe nostri gratia.

Krisztus ti annyi énohad
Ertünk meghalva, szenvedél
Engedd, hogy halás, s ájtatos
Enkel hűségjűr néved,

Te vágyva vágyál szűz Anya
Méhében lenni szenvedő,
Öröklétedre hogy tanulj
Meghalni emberekével.

Atig születél és fiú
Már elke tünöd hideget
Im lágy párnás bölcső helye
Jeszer hitvány szénát adó

Az első csepp vér, mely megélt
 Szerecséből büns gyanánt
 Örök szenvetsz aratlanul
 Megtartod a törvényeket,
 Te lévén fő törvényhozó.

Az első csepp vér, mely megélt
 Tested részéből jömlé ki,
 Minden tagodból folyni fog
 Gyorsan szörő joatár gyanánt.
 A vas mellyből a kardedek
 Hatal, szivedbe is hatott
 S a melly sebtől a kardedek
 Te is attól vével haláld.

Gyors futással, mint szamukott
 Isken, keresz de menthelyek
 Egyiptomban telepssel bar
 Al istenek rökött igaz.

Texas hit szült a szűz Anya,
 Dícsértessel te szent neved,
 S Atyáé is szent Szelle,
 Most és örök mindenkoron. Amen.

Divine crescebas Puc

Növelkedél Istenszűz
 S tanultad nővé a halált,
 Halálodnak már ex vala
 Rendeltetett előjele.

Egből, erede nyírtán
 S választással szegény atyát,
 Ki alrostál örök lártat
 Silány földél alá buvált.

E szökepit tartó kerek
 Paragdogál a csomóvétel
 Te fenséges egyalkotó
 Levél alaváló műves.

Thinek szörnyű parancsait
 Földjén gúfós rajtú szellemek
 Kint a föld világon urak
 Acsanak vetted alá magad.

Neked népszerűt, s vexet
 Tekus mondunk dicsekedel
 S Atyának és szent Léleknek
 Most, és örök mindenkoron. Amen.

Fordította a Sz. Benedekrendi
 Breváriumból

Cruxkor Gergely

Sz. Benedekrendi áldozó pap
 mint vasa vert rab.

Böles igazgatója a' világnak, felséges Isten,
 Te vagy Te, s végtelenül böles minden teremtmény,
 hoz, de határtalan jószágod kiváltságszerűen embered
 iránt. Te teremted minket tennet képedre, s Te
 tartasz meg minket irakadatlan, Te rendeléssel el
 a' boldogságra, Te rendeléssel el az időségre, s el
 is juttatsz mindkettőre böles rendeléseid által.
 Isten értelmünkben és Evangéliumodban Te ved,
 led időségségünk alappait, s Isten lelked is Segéd
 ereken fölül. Külső jóletünkkel magunkat erősítö,
 zöljük, de csak a' Te iránted és Segedelmed Isten
 vint. Erőfölké tevel bennünket erőtlenségünk
 ben. Tehetetlenné teved az embert magára, hogy
 Segélyt másoknál keresne, s maga viszon mások,
 nak adhatná azt. Így köred az ember emberhez,
 körebbb vivén öket egymáshoz, a' társaságos élet
 keblében. Teleszámírt hatatlan a' könnyebbsegek,
 mellyekben itt kölcsönös szolgálata és Segedelem
 által képesülünk. Megbecsülhetetlen a' bátor,
 Saj, mellynek általa alatt birtosan élhetünk,
 sokak az örömei, és gyönyörűségek, mellyeket
 itt különösen veszünk és adunk, s csak itt

adhatunk és vehetünk. Ezenyi eror jönnék for-
rasa ez, eror hola arert erre töltünk nekod is, ki
minket arra hív, és segít is, I vajha tudnók
illeg áldásodat méltólag becsülni, I ne élünk soha
viszra azral, mit te jönnék adal. O vajha ne
válna ártokká gyakran bűnös kerekében fene
áldásod, I ne teretnék tehes igáva kajtunk, mi
magunkra önkényleg vállalnánk, súlyos csöfati
alatt a' társaságos élet. O ha mindnyájan com-
noki polgári helyezetünk, I éreznék egyenkint
keresényi elhivatásunkat. Hogy tenni ördö,
most és készen kiki a' maga tartozását, a' te
alkalmazodak. Ezen gondolatokkal kívánunk ez
órán foglalatoshodni, elmélkedni. Isten segél,
jen jóra. Amen

Jgargatni orságot, Kormányozni nemzeteket
 nagy és terhes elhívattatás. Számolni milliók' bol-
 dog- vagy boldogtalanságát szép, de nehéz közeledég.
 Jotem pályára lép a' halandó, midőn testvér társai
 fölébe magasra emelik, jót vagy rosszat árasztan-
 tando a' polgári világra. „En' mondottam, istenek
 vagytok.” Joten maga mondá ezt a' fejedelmekről
 és törzviselőkéről. Ugy de az a' kérdés: Miben
 áll tehát ez a' földi istenkedés? határtalan ha-
 talomban? népekeni önkényes uralkodásban?
 Kirotno érteleme szerint éppen nem. „Mert tud-
 „játok, hogy a' pogányok” fejedelmei uralkodnak
 „arokon, és a' kik hatalmasok, hatalmaskodnak
 „arokon; de nem úgy lesznek ti köztetek: hanem
 „a' ki ti köztetek nagy akar lenni, legyen a' ti szol-
 „gátok. Mert az embernek fia nem jött, hogy szolgál-
 „janak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és adjon életet
 „sokakért.” Minden bironyal azon vállmerő dőlőfő bal
 hiedelem, mintha nemzettek és orságot leteremteni
 fejedelmekért, nem pedig megfendítva, s mintha
 nemzettek és orságot fejedelmeknek saját tulajdonait

lehetnének; nem szolgál néki a legkisebb dicső-
ség is, mert az alávalókat bűnös népszer-
ke, s következőleg magokat legfeljebb is népszer-
dicsőkké alacsonyítanak le. Ez még a pogány se-
idők maradványa, s jelenleg inkább csak a nap-
kelet népei seletti emberelen ismertek, bar-
bar deopoták irtók. Hieronymus tisztviselő, s feje-
delmek - mert a fejedelmek is csak tisztviselő-
ert nem tehetik, temmelő legálább nem szabad. -
Az ő nagyságokat dicső elhivatataók teszi, mill-
őket Goldogitharni. A ki ti közzetek nagy akart
lenni, legyen a ti szolgáló. Vessé kiönt a val-
nagyság és dicsőség nem az erőszakos uralkodásban
hanem minél többeknek szolgálásban áll. Mikor
önként következik, hogy a kex. tisztviselő a
szaturnus nem urai, hanem szolgál, s éppen ebbe
áll sors hívattatásuk. Irigyletű méltó sor-
sotok földnek nagyság, Fejedelmek és tisztviselő-
knek szexensis véreikbe emberfélézetnek
haorhatatni juttat; tiroteletre méltó s egyse-
Iminel, ha ezt mindenkor szemelt előtt tartja,
tok. Im előttetek Iesus példája, ki maga sem
arét jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy
ő szolgáljon, és adja életet sokaknak. Isha ti
nemes nagy lelkiességgel éltek a kör jónak
aldon

aldorandjait, mint ő, örökön fogott elni a kálás
világ' hű emlékeztetés, mint ő, I mi leme méltóbb
erőre hoz, mellyen új fejedelmünk I Ferdinánd' sű,
Levél & Kormánykodási imperi illyük, mint illyes
gondolatokat foglalatoskodunk, mint emlékeztetünk, a'
Kecserény tisztviselői' Szejs hivataltat^{zabárol}. Tegyük
tehát ezt. Im én segitendem a' figyelemmel eszmélni
Kiváncokat az által, ha hivatali körömben tartólag
Szerző felvett igéi Szerint art mutatom meg, először,
hogy

I. jét való nagyság és előség nem erőszakosko-
dásban, hanem minél többeknek polgárlásában áll, aru-
tán ebből folytatólag, hogy II.) A Kecserény tisztviselői
a' státusnak nem urai, hanem szolgálói, I végre erőltet-
kepest szölem III.) A tisztviselői és polgárok kölcsö-
nös tartozásait.

Nem azért teszem ezt, hogy fejedelmek és tisz-
tisztviselőket tanítsak, állási helyre őket ismerni, art
ők, kik ott állanak, tudom én art jobban tudják.
Tudom egyébiránt, I éppen egy bölcshírűtől, hogy
Kicsi ember tanácsait nem is igen halgatják meg,
Gred. 9. 18. - Tudom, hogy beszédem e' részben, csak
mortalában elhangzó szöveg. - Nem is kötelez.

Jégökre emlékeztem őket, azt kétségkívül soha
 nem feledik. Teszem hát nem cizók, hanem magam
 kért kör polgárokat, s harafiatokat, hadd ismerkedjenek
 jünk minél többen a tisztviselőkhöz és igazgatókhoz
 állásukat, s ahhoz képest tudjunk mit kívánunk tőlük
 mi adni nekik; tudjuk őket méltólag mélytanylani.
 Hogy fejedelmi ineporán köröncsjesen szólak minden
 polgári tisztviselőknél, a követelőzőtől ott többet teszem
 a) Mert János is nem csak fejedelmeket, de törvény-
 szökeket is. Sőt mondhatnánk, nem tisztviselőket is én
 a' lelkében. „Valaki, ugymond, arar: Minden, a' ki,
 b) Mert királyok és fejedelmek csak élők tisztviselő
 és így c) A fejedelmek a tisztviselőkhöz. Szoros kapcsolat
 valóban állanak, d) Mert megyei tisztviselőink is, akik
 hoztunk most szőlőn. Jelenlétük van, újból kezdtek több
 nyílni hivatalokat, s végre e) Mert eroldalról több
 ké házián sikkert kénéltek elmeletremek.

Ha mondattam ama három helye hallottakhat
 hordák emlékeztetbe, s néhánál talán aróknak éppen
 ismeretesei lennének, előke bocsánatot és úlel-felfüg-
 gesset kérek három tekintetből 1° er: mert bespe-
 dem ama három hetinek csatlágyan nem irtos vros
 hangja, mert egy arral megegyező szöveget, ugyan aró
 mondó votum. Másik az: mert illy fontos dolgot

* Prof. Nagy Terencez úr beszédét.

az ismerleést nem tartom feleslegesnek, sőt éppen
 szükségesnek, s bár merőben némi szórakozást többen
 körönséges helyen kintondani. Harmadik: Mert
 az akkor mondottak, emlékeztetnek bár vissza, inkább
 csak a jövőn okosságból merítették, a most mon-
 dandók pedig egyszerűsággal s főleg a szentírásón
 fogynak alapulni. En' tehát ezt igen is szem előtt
 tartani, mint keresztény harafi, Népoktatói Szólok.
 Keresztény harafini és haraleányi gyűlésekhez.

„Több minden dolognak vege annak Kérdésénél.”
 Böles Salamon mondá, mi csak azt teóri, hogy mi-
 don valamihez kérdünk, Kétszecsokt vagyunk, annak
 jó kivihetőségéről, s hajót kivihetjük, Szerencséseknek
 tartjuk magunkat. Mi pedig most Kérdünk egy
 Kétes jövőndöt, mert új Tejedelmünk is most Kérd
 igazgatni, s miként az édes anya a világra csak
 imént horott Szendergő magratará andalognak Kétes
 aggodalommal borong homály rejteke Kétes jövőnn
 dője felett: úgy most édes Anyánk Erdély haránti
 Tejedelem fiait ^{édes} Kétes Szüleésén. Vagy mint
 férjhez adott fiatal hölgy a nagy és nehéz Készen let-
 tel Jaha nem felejtendő nevezetes nagyém elgon-
 dola még egyszer, ha mátkájával, Kihér sorsa
 lánercola, Boldog lehet-e? ha Sive türe ohajtasd

Valaha léteüthetnek-e? így most új Fejedelm
fejéve a mi' édes haránti, s hola' fii, hola' leány
Két Körös anyánti. Kör sorsa Körösről ne cidekelne
hiszem tehát és erősen hiszem, hogy a' rendkívüli al
kalomhoz képest rendkívülileg továbbra foglalt
vann figyelmeztet, mint egyébkor szoktam, harafi
és haraleányi halgatónál a' hara ügyében türelem
mel és hív figyelőkis találók.

I.)

Szoktak fejedelmek igazgatásuk kérdésekor ma
goknál színművekkül bizonyos jelzavartat válaor
tani, úgy nevezet Symbolinokat felvinni igazgatá
verévelől p. o., „Gyűlöljétek, csak féljétek.” – „A' ne
visek' gyengülésé Királyi szék' erőfőve” – „A' jó feje
delmenné állva kell meghalnia.” „Igazság alapja
birodalmának.” – Eni, ha rajtam állna, de ha nem
áll is, szabad kimondanom, a' mi új fejedelmimnek
mint két. fejedelmnek s főleg mint apostoli Király
nak illőbb jelzót, keresztényebb kormányelvet an
jónlani nem tudnék, mint János' szolgája, mint Keres
tény pap emel : „A' ki ti Körösek nagy akkor lenni
legyen ti szolgátok,” vagy a' mi errel egy : a' való nagy
saj és elsője nem erőszakos uralkodásban, hanem

a' mindenneknek Volgálaban áll "és ugyan ezt min-
den tisztviselőnek. Er minden fejedelmi és tiszti,
Sclói Közelesekhez és Sclói elhivatottakhoz teljesleg,
magában foglalja. Elégge tiszta és átlátható ez már
magában is, de fejezük még világosabba ki.

Mit jelent az erőszak, mit az igazság, igen is
jól tudjuk. A' Volgálatnak pedig Krisztus után itt
a' legelső cselekedeteket, melyek annyi mint haornolat.
Már az a' kérdés: mit értünk a' nagyságon, és első,
Sclói, mert a' Kétto egy, I mit való nagyságon? Sokan
a' nagyságot a' jóságtól egészen elválasztják, Sclói né,
mellyek ellenbe is tartanak, imen a' jó ember is nagy
ember Különböző nevezeték p.o. Sokrates jó ember,
Sándor nagy ember. Ezannyi, mintha Külön mondanék:
melegítő nap, világító nap; am de a' Kétto együtt van,
I elválaszthatatlanul. En is hát a' nagyságon a' jósa-
gat, I határozatossággal ha nem egynek is legalább
együtt veszem, I a' nagy méretű jóságot, haornalatos
ságon nevezem nagyságnak. Miből aztán önként
folyand, hogy a' való nagyság nem Külöfény, nem
erő, hatalom, tehetség, és csillogás, miket valakinek
jobbára feresse ad, hanem azon használatos belátás,
mellyel ki tudja maga munkálva, bár mit is nagy Kövi
helyreben maott jávára gyakorol. Mien valami

dolog' nagyságát annaki fontossága teori. Lármások
nyes zetek többnyire fényes, időbeli, puha mennydörgés
vagy épen napsfénykor hullott égő kagya. Cicero nyel
sok ideig volt azon mindenható kis rugó, melly a' római
republicát, az alkori világ' birodalmát mozgatta. Dem
then puha. S'oval sok ideig ostromló tábor tartatott
fel, mint Archimedes apró pepszcléjével. Egyetlen egy
tollonás' sokszor véres csatáknak' sükecsébb követ
keresü. Azon kis betűfácskák, mellyek ama kis m
gében babrált. Nemde nyomatólag. Örvéllésigete, az
o' világ' minden hét csodáinál több csodátat kerek
s' bámulatosabbak. Következményei, mint Egyptom
nak örök idővel dargoló néma piramisai. Az a'
mátszemmi sektei por, mellyre sekte barát morja
vában törögetve bukkant, sokkal több erő sejtet k
s' teti is tönkre, mint erer meg erer Hercules, vagy
Betond' Jolyos burogányi, s' kinet nem jöt át eszébe
Tuloni' nagy követkeresü görladik próbája, s' a'
híres nemes Dacdalus, és Mönolfér' bányaúreg
levegő' repdeséi? S' ellenében csak az alkaron
mendani, hogy valaminek és valakinek nagyság
nagy és mély használatos hasáa teori. Nagyon
tehát, nem kik sokatod ualmodnato, hanem kik
bepolyósottnak fogva sokatnato. használnato.

Nagyok, nem kik milliöknati paramisohnak, hanem
 kik hatás. Körölkben milliöknati, vagy a' hánynati
 lehet, szolgálhat. Vagy is jó - jó, és használatos -
 használatos és szolgálhat, mindegy. E' kezéni sem a'
 használatlan uralkodók; Kiknek egy mészere, dehis vagy
 bonis tehénese milliöknati vidulnati, vagy sápolnati,
 csak arcu, meri hatalmasok, - sem a' világgárosó hó,,
 dolhatók csak arcu, meri feleinknek féldmeseit, a' na,,
 gyok sorába nem jönnek. I' kik Scindori, Caesaris, Dingis,,
 Káns, Arilás, I' több, ilgesoket nagyoknati beámulni
 elég gondatlanok, ugy tevének; mint midőn úgyarat,,
 lennőgből mondani találjuk: rettentő kedves iszonyú
 lép; ez csak ollyas mi lenne, mint jégapori esendő
 esőnél, fellegorakadást; égi harmatnál, puortitó oráit
 jöteknő, folyamánál, fullaorító orkáné elterő levegőnél
 hasznofabbnati állítani. Beöülése az embert nem remek,
 gondolkodionati, I' bironyágul nekem, a' Kik a' világ
 nagyoknati kezei, kezeset kivéve, nem annyira
 lármás had folgratásokéin, I' vakító fényökéin, mint
 nagy szem jölgári élene kiható munkálatokéin nevére
 így p. o. N. Constantin, Nagy Károly, N. Lajos, N. Béla,
 N. László. I' ha a' jölgári belső éle élekedési vesztők,
 nagypágnati, ki nagyobb mint IV. László, I' Vasa
 Guostár I. En a' történelektben jaitas fűfialtnak szölok.

Ha a Himyadi János, Bethlen László, (hala neked nem
zetem Dene, hogy harminfcu is emlíkeret). Washing
ton, Lafayette, Bolívar, nem nagyobb-e örökre Koronáuk
fölül? Ippen mivel több irben lehetnek vala Koronáuk
de a' dícsők és nemesek csak vala nagypágor kereset,
honfiaknak, mint Dene a' természetben lánya és lánya
lányul, de lánya fény nélkül irakadalan áldápal ir
gálni. Mint nem az legderékabb irnök, ki ~~szép~~ leg
nagyobb irnököt viszem, de ki a' legkisebbet is legjeles
bül előadni képes: így a' vala nagypágor és előség nem
a' helyhez kötöttek. Bolgári társaságban is, kinet
corében vala valaha, hogy Md. Lajos a' parci fényü
I valósó prapájü nagynak kiálion, hui, báir roz, rő
ben jeles uralkodói többre beöülje, nagyobbak társ
annál, kinetki core, kere, mindene volt, Völben mi
nisterénél, I a' mestani. Lajos Tilleppel, és arör pró
nuora Legió nagy Lafayette, nem épen az-e az eset
De kiesinyben, és magunkthoz közelebb irólva az az
ajtonállo, ha a' maga helyen áll, több mint az elnök,
ha előlülöl irékben ülve kettő irésőget csinál.
Nem oly feltünők ugyan alcintos völgyeink. Sugar
fiatuli, mint a' magas meszes Gerőck' ormaié, de
lehetnek azok a' hegytető pulya Bokrainál irálán
Sabbati, I hár ha pedig a' kizimteső hely, I kizim
a' más

nagyság is valakiben egyesülve lehet? Törvényszék.
 Fejedelmek! egyesítsétek a' kettőt. Ti mások felét
 befolyással bíróan mások felét lehetnek nagyobb, hasznos
 szolgálatot tölthet. Becsüljétek meg hívatast
 kát. Feleljétek meg Istennek, Istennek nem
 elég erős példájának, ki legnagyobb léte minden
 földön járatt sőt legkisebb lőn, hogy legnagyobb
 iszonyú, Isten járatt sőt legkisebb lőn, hogy legnagyobb
 Isten is áldozat az ő lelke világ boldogságáért.
 Kövessétek az isteni példát mindnyájan karafát,
 és aki elő akar lenni, legyen utolsó, és aki legnagyobb
 akar lenni, legyen legkisebb, Isten mindenek szolgája;
 mert nem az a legnagyobb, kinck legjobban szolgált,
 hanem ki magát legtöbbnek szolgát. Mint a' tenger
 nem azért megbecsülhetetlen haomos, hogy minden vizet
 bele ömlenék, hanem mivel ő minden fennsók örök
 táplálója: úgy a' való nagyság nem erőszakos iratka,
 de mindenek szolgálatában áll, Isten
 ennyit ért.

Örömei foly ebből, Isten csak nem egy, mint
 Isten is egyetként mond eren igékben. A' pogányok
 fejedelmek iratka, és hatalmaskodnak; de nem
 úgy Isten ki körretek (Keresztények körén) hanem
 a' ki körretek nagy akar lenni, legyen ki szolgátok
 a' második felét l. i. hogy

nagyság is valakiben egyesülve lehet? Törvényszöke,
 Fejedelmek! egyesítsétek a' Kettőt. Ti mások feletti
 befolyással bírván mások felett lehetnek nagyok; hasznos
 szolgálatokkal. Becsüljétek ők hivatásos
 kat. Feleljétek meg Istennek, Istennek, Istennek nem
 elég erős példájának, ki legnagyobb léte minden
 földön járatt sötét legkisebbé lőn, hogy legnagyobb
 isenüljön, Izzal járva Istennek mindenekkél,
 Istennek is áldozva az ő léte világ' boldogságáért.
 Kövessétek az isteni példát mindnyájan harafiat,
 és aki elő' akar lenni, legyen utolsó, és a' ki legnagyobb
 akar lenni, legyen legkisebb, Istennek szolgája;
 mert nem az a' legnagyobb, kinél legjobban szolgálunk,
 hanem ki magat legjobbnak szolgát. Mint a' tenger
 nem azért megbecsülhetetlen haszna, hogy minden irat
 belé' ömlenék, hanem mivel ő minden fennálló' örök
 táplálója: úgy a' való' nagyság nem erőszakos uralkodás
 dásban, hanem mindeneknél szolgálásban áll, Istennek
 ennyit ért.

Önkényes foly ebből, Istennek csak nem egy, mint
 Isten is egybekörve mond eren igékben: „A' pogányok'
 fejedelmek uralkodnak, és hatalmashodnak; de nem
 úgy Isten és Körtetek (Keresztények Körén) hanem
 a' ki Körtetek nagy akar lenni, legyen ti szolgátok”
 a' második felével l. i. hogy

II.) A' Keresmény tisztviselői a' státusnak
nem urai, hanem szolgáló. Fla. ezen tétel világos és he-
se végett az ur' és szolgáló neveket itteni jelenéséi bőve-
ben nem magyarázgatni is, elégge' tudva lehet a' kö-
zelőbb kifejtésekből. Csakugyan szükségos annyira
is megjegyezni, hogy itteni cívelme az ur' sönak
teljes hatalommal bírói valaki fölött annak önkény-
leg parancsolhatni, s illy cívelmeben Kér. Tisztvis-
elői és Fejedelmek a' szolgáló Fejedelmek nem urai,
nem önkényes parancsolók, s ha kint illyenek, azok
nem Keresmények, azok mincsoenek Kriszta' lelkei,
azok nem Krisztusok. Szolgái tehát a' Kér. Fejedelmek
és Tisztviselők státusaitknak, az az a' Kér. államnak
alája vetetvén annak teljes szívével együtt, s mint
illyenek mindennel szolgáló, és használó; s ne a'
szolga sönak fele is kifejtés, s Jernsöt úgy vett gyö-
nyörű cívelme. Kriszta' cívelme tehát ide meyer ki
Uralkodók Keresményeknek mincsoenek, csak Kormá-
nok, parancsolók mincsoenek, csak igazgatók. Hogy
azonban még is vannak, az más kérdés. Elég az,
hogy Jerns' lelke szíve nem kellene, nem szabad-
lenni. Erre is az Uralkodó nevet, mint a' moltyet
Jerns' próganyokról mond, Keresmény cívelmeinek al-
többé ne is emlissük. Elégge' megfélemlen határozva
az ur' és szolgáló neveket itteni cívelme, újra mondani:

I. meghuaxoronom, hogy a keresztény Törviseletről
ide érve a Fejedelmek is, a Szaturnak nem urai,
hanem szolgálói, s állitáfomat be is bizonyítom három
teljesítméssel a) az emberi jogok egyenlőségéből. b) a
társadalmi követhetőségi alapulásokból c) a törvény
és orvosság.

a) Vannak minden embernek bizonyos vele
született jogai, melyeket senki magának el nem
idegeníthet, el nem adhat önsége lemondása nélkül,
senki pedig más senki tőle el nem vehet az emberiség
nek nagy sérelme nélkül. Ilyen jog a példant az
embernek élete, melyet valaminek magának nem ad ma-
gának, úgy el senki is veheti magát, s magának sem
adhat el, hogy z. i. valaki föltétlenül élet s halál sza-
bados utává legyen, men így annak adóját Isten
bántaná meg, s magát tényleg fennivé. Innen el-
dönösi Kérdés, s az Északamerikai szabad fran-
tufokban divatozó gyakorlatban is van már az,
hogy mincs jog Szaturnak a legfőbb gonoszra
élete is elvenni, valamineg az gonosz tetőt tömlőre
átlat elvonástól. Ily elidegenítés jog
embernek fennélesége is, az t. i. hogy senki őt
mink csupa dolgot nem nevéti, min mért cserkőrt

nem veheti, hanem mint érelmes, Esen' képsin akkor
tote valóságos, ki maga gondolt, akkor, is észlelheti
saját oréja szerint. Tehát másnak magán el nem adhat
ja, úgy hogy őt mint prociákéi telmese, ninc' terfite,
használya. Aréu a' rabszolgaság az emberiségnek gyala
rása volt, a' rabszolgákkal Kerkedés in orina is
a' Kerecsompégnék Lemofhatatlan Szonyje. Már az in
felhoroti Kéi fő jogokra néve minden embernek egyenlő
egyenlő jusa van élni, Iminis cikölösös szabad embernek
minden embernek. Ezen jogokat töle sentti el nem ve
heti, sem maga nem vesítheti le, iszen jusa Seire's
nélkül; annál inkább polgári egyerkedés, röveitke
rés, semminemű hatóság e' részen, selesse nem lehet.
Eddig írt a' jórán. okosság; hatlyuk a' Seire' irás is.
„Seire' teremtese az ember az ő képsere”. Ier legregibb
diploma, legfőörönségcob nemes levél, nem ki roltérső,
minden emberre egyaránt írt, „Az ő képsere”, az az
érelmes szabad valóra. Embere teremte tehát, nem
urat, nem szolgát, csak testvéréket. Sr. Galis are mon
Ar Seire' az egész ember nemreese egy vörböt teremtese
1. Kor. 1. 26. Tehát Móres mint polgári társaság-
főrső szabja törvényül: „Sentti az ő atyjafiam Kegyese
lenül ne uralkodjék 3. Mos. 28. 46. Mese reorvitef
véreket nem parancsolhat legfősebbberis, csak Korma
nyorra

nyorrafeleis kölcsönös egyetkedésről fogva, „Mivel
 (Job'szavai) nem ugyan azon teremtenek-e öre, ki tegedde
 Anyádnak méhében? Job. 31. 13. Egyenlők vagyunk
 tehát mindnyájan, halljutt bá, mi mond Sr. Pál
 Római Apostola 1. Kor. 1. 20. 29. Látjátok atyám,
 fiait a' ti hivatalosok, hogy nem sokan vannak bölcsek
 teot értve, nem sokan hatalmasok, nem sokan nemcsok
 hanem a' kik bolondottnak állítatnak e'világon, azokai
 valafronda Istén, hogy az erősebb megsejgyenise. És
 a' kik nemtelensék e'világon, és semminék állítatnak,
 azollas valaortona Istén, és a' melyek mások, hogy
 a' melyek vannak, elörölje, hogy nedücskedjék ő előre
 egy teot is, z. i. elsőéggel. Azért is is mál, mond,
 hatnám, fejedelmek és tiszviselők egyenlőséggel le,
 gyeték a' ti ^{Szolga} ~~polgár~~ ^{istokhoz}, I ha Szolgáistokhoz is,
 mennyivel inkább a' ti polgárseisusistokhoz, mert
 alkotmányseim oragbem csak tiszviselők is polgáros
 lehetnek, a' felsőégi Salattvalói nevesei Sétő.
 Felső egyedül a' törvény, mellynék mindnyájan
 alattvalói vagyunk, tudván, hogy nektek is urasok
 vagyunk mennyben Colos. 4. 1. és hogy minosen annál
 Sremélyváldgasis Eper. 6. 9. Ti pedig atyámfiat
 egy Isten sem mondván magamé, mind Sr. Pál Szavai,

A' Szabadságban, melyet Kifűrés mintkei megfala-
dison, álljart meg. Képűt fűrtől való, Kiusoda tar-
tórata meg tette, hogy ne engednétek az igazságnak.
Egy Kevés Kóvior argeior tőpiai megpóshasrtja, de
ki tette megfalaiban, elcori az ő kántorajai, valak-
beend. Galas. S. 1. 7. q. 10. Men si Szabadságra hiva-
tatarok atyainfiai; I hogy ezen Szabadság, melyre
minden ^{ember} Keresőre Jelenőt nem csak mint Kereső-
tény, hanem mint ember is hivatott, Ember el nem
adta, nem adhana Szabadságba álltak, világos.

6) A' Szabadság Szövekeresek alapulásától is,
Ennek igen szép világos kifejtését hallottk ama ha-
tam hetű egyik érekerésben, hogy r. i. az eredetileg tság-
nélkül élt emberek öntényesen Szabad sefűből
adnak magokat tságokba. egy vagy több Főlt által
Kormányoztatandók. Tchéi a' Kormányok is sefűdelmek
a' polgári tságok csak megbiratjai, kikre csak a'
Körakarat' végrehajtásai bírtak. a' törvényhozói ha-
talma magoknál megfalaiban. Ez arei in mof-
nem visarom. Nemely ellenőrisetek armban Jent-
sejonek látok a' törvény Kőül elhánisani meg pedig
törvényi adatokból. Erőfűt u. i. nemely Statis-
tiki, hogy mint az istenetek Cicero' ismeretes
mendesaknak a' felelem Jütle legelsöher; egy

a' polgári tságor is eredeiben althova egybe. Mine
 felelem: meglehet, hogy a' legelső gyermektömből,
 vém a' puortitó villamlas, I megdöbbenés a' riv
 a' reorkerő menydörgőre ténre aurra omolva imáda
 egy ismeretlen puortitó hatalmas lény. felső va.
 lóságor, és ez terméskeres. De ugyan azon gyermektömből
 látható mástör a' jötekmény lények munkálatára is
 a' napnati áldás-örön tengerében, I földnek eror
 áldás terményeiben, - akkor halával tölt el sine
 a' jóságor itánt, örömmel imáda azt, és ez is embernek
 terméskeres; idővel pedig okulván a' gyermek tapaszt.
 tulási után orlett jélelme, nevelkedik pedig halaja
 a' fogyhatatlan jóság itánt. Végre érlelni nem fed.
 tek, érelme biornul; I örömhálával I érelmes lélekkel
 imáda Teremtője, I Jóléteje; I nem-e ez az ember
 resedő embernek első uobbb emberhez illő valódaja?
 Egy megengedem, hogy elme in or, de a' világein sem
 mindenin egy egy kiserő ereji I tekintőin feifin
 főbb erőtlenséi földi ura tevé magát, erős karral
 vezadván meg a' féltő gyepűt, I kénytelenül a'
 gyávákai hatalma alá. Ez az atyai kormányban is
 megvolt, I ez az egyedül uralkodó apró zsarnokságok
 eredete. De ha orrán mikor a' többszöri kénytelenül,
 érelme fejlődőn, ereje nőn, kör akaraja erőfödőn,

nem Szaggaru-e el fétkei, s nem rarra-e le nyerge-
löjei, s nem rura-e Szene lánraie? s ha amar el-
eser termékre, ez utolsó nem termékre-e? s pro-
gavisodott emberek Hóron nem, és nem csupán csak az
utolsó divatorha-e? Mer jegyerrük meg, az ember
jogokba időmúlásai Szaradok, s erredévek sem hozhat-
nak be; s a történevet mi is hozhat? az hogy a görög
nemzetnek Isten sem kellett csak egy, többeknek hódol-
tisfodolnak s polgárilag az apró Hórisaságokban is
egyesül, míg nem a ravaor Tilep egy fő alá kényre-
Róma dolyfő Királyai Kúrve élé aranyfabadoságai,
s csak végre, midőn érrei romlóra, estőlcső: kőre-
sodra, a kirablon temendek kince öröne puhavággal
benne el az erősebbek meghasarlás, s gyöngeség
mian csak exákos kam csatornák alá, kiknek
hosszú sorában csak itt ott tűnik Selegy Timo, Fran-
jein, s Mark. Aniel: a többi undok lajstromos Ne-
vők, Caligulák, Domitianok catalogusa reor. Magyar
eldödeinkről ki nem tudja, hogy míg Arsiabot ki,
indulokkor Szabadon válaorxotnak magoknak ver-
tő veréi, s Arpadok magok emelie prairókon ki-
vallak fejedelmekké magao Ung merején, s ki-
Arpad veréből ma is fejedelmeknek, nemes nem-
zetünk közgyerésével teszik, s ha a Isten kömpre-
kédjünk, én alialam uralkodnak a Királyok, Sela

8. 16. Mert nincsen hatalmasság, hanem csak Isten,
 Isten, a' mellyet vannak, Istenről rendelienek, Rom. 13.
 18. Mert ők magok is azt mondják, hogy ők Isten
 adta — helyes, csak hogy ne feledjék, hogy Isten ez.
 Köröki által munkál, je' törben esőkör Istenek a' nép,
 és ere teóri az, mi tölem ismelve ugyan, de igen ke-
 lyesen hallatott, hogy nép' sava, Isten' sava. Azonban
 hogy teljesen meggyőződjetek körülírti kiki, a' legnádai.
 lanak, mint a' legnádai, a' leggyűnyebb, s legér,
 telmeobb arról, hogy a' ket. Tisztiselőt és Fejedelmek.
 a' polgári tságnak nem utai, hanem srolgai, semmi
 sem teszen arra annyit, mint megtekinteni

C) A' lazaságok' srovetkezésének erőlje is.
 Azu hűsere, józan éorrel senki sem kértkedik, hogy
 a' tságnak élőnek erőlje; Különkülön minden egye-
 tett boldogsága, vagy a' kör bátorság, kör jötte, kör
 boldogság... Ne' mindenre ott van a' kör, körönséges..
 Tchar nem egy ketőnek, nem egynehánynak sanyes bol-
 dogsága. Azu himni, hogy nemresek és orzagok van-
 nak fejedelmek, s körönséget Tisztiselőket,
 olly balgatagság, mint állítani, hogy a' nemes sroló
 van annak híván köröjái, a' tábor verései, az
 Ekléroia prapjai, s a' srojo juhnyáj a' komonda.
 kókai. Isten önn' így balacsongtani gondolk.

zárunkat, ennél egy körössege. Hiszen így egynek
uraaga lenne milliók' szolgálata, egynek seithetel-
lensége milliók' seithetel, egynek felsége milliók' le-
alacsonyítása. Tudjuk pedig, 'Ezen Krisztus' Isten
ajánlatát, hogy a' szolgálata nem nagyobb a' maga uránál,
tudjuk az eddig valókban az is, ki a' státusban az is,
ki a' szolgálata? Isten magától mondja: hogy ő nem
azért jött, hogy neki' szolgáljanak, hanem hogy ő szolgál-
gájon. Már pedig a' ker. fejedelmek' Isteni magos.
Már Istenről nevezetn, 'Isten is áll hatomnak cím-
zetben: A' legfinnyesebb - legfensőbb - leg
karolikusabb - Mikre nézve én az is tudom, hogy va-
lamint a' nap, - - - - -
de a' világon se gondolják, hogy a' fejedelmek' na-
prokka' terem a' ^{szolgálati} világ' alkormányában, me-
tudom én, hogy minden használatos kedvelendős
- valamint mondom a' nap, bár legfinnyesebb, legfens-
gesebb teos a' világ' alkormányában, még is nem ő
éne van az egész vendores, hanem ő van ennek világ'
és melegei ofrogatni; így bár finnyes a' helyherte
lépés mindenek felett legyenek a' fejedelmek, nem
mindenek ő ének, hanem őt vannak mindenek,
vagyott jövele a' boldogságos árasztandó magos
állásokból. Tovább megyek: bizonyosan egy jórán
ésszel bíró clón sem szólhat borzantorás, ha

illik, hogy nem igaz az is, hogy Denei világos csak
 maga dicsőségére teremte volna; nem a világ van
 hár Denei, hanem Denei világos. Balut ne érse,
 telt, oknakt higyetk! men ha Dene minden fökete,
 tefegékket i boldogúságokkal bíró örök i végetlen lény,
 millyennek ői hiszünk és kegyelgünk, nincs örökösge
 semmi, e világbeli teremtményeinek dicsősége se;
 ő maga magának minden, maga magában boldog, i
 ha véren dicsősége még is világa' teremteéből, kecsig
 kívül azt, hogy ennek millió teremtményei szaka-
 dalan boldogítja; i im e' szep isreni ágon aryaftati
 a' földi istenkék a' mennyeivel jó tehetségükkel fogva.
 I ugyan mit mond a' Dene irás is? „Mivel hogy az
 is szeretle az ő népét, azért adott ő tegeket nekik ki-
 hályul“ 2. Kór. 2. 11. Így idverle hejden Házam
 Tims' fejedelme Salamon Drael nagy királyát.
 Dene pedig maga így írt Haseas által 13. 11: Adék
 király nekik hezagomban „Világos eretből, hogy
 Denei népét, annak boldogítására l. i. vagy bün-
 teséire ad jó vagy rossz fejedelmeket; főcél hár in is
 a' nép, i e' résben eorköri Denei a' fejedelmek,
 Meg isriáltna világosul eren kénlés, ha megtekint-
 jük 5 Mór. 17. 14. 20. hol épen egy esragalkoró
 Drael törvénye a' királyoknak, és 1. Sam. 8. 1. 4. 5. 6.
 hol Draelnek eren feddheveden bírja azon stból,

gátolja

a királytársas, mivel annak nagy hatalma a nemzen
Kör jóval ellenkeríti. De hiányunk csak személtetnek
olvasunk ki a történetek szent társas, Mikor
bemenendek arra a földre, melyet a te urad Isten
ad tenéked, és bini fogod azt, és látod abban, és on a
fogod mendani: „Király választott magammal, miképe
az egyéb népek, kik körülötte vannak” mintha egy
a magyaroktól Istana, kik szent István a többi eu
rópai nemzeket módjára tevék veréből királyt
„A választott magadnak királyul, ki a te urad
istenod választand, a te atyádfiai körül választott ma
gadnak király, nem rendelkezik magadnak idegen
nemzeiből király, a ki nem atyádfia, csak hogy meg
ne sokasítsa lovai és a 1. S. Mer. 17. 14-20. Sámuel
pedig: mikor vándorolva volna Sámuel, ielö bíratták
választá arófia az Israel népe körül. Egybegyü
lének aris az Israel körül lévő minden vén népek
és menének Sámuelhez Ramába és mendának ne
„Ime te Sámuel, Israelnek prófétaja igaz próféta
lélekkel látát be a jövődöle, nem csak Israelben
hanem sok más népekben is. Te ismered az emberi
nemzetet, és fájdalmasan igazat jövődölét sok re
ben. — Atyádfiai, ha valamely prap burgó hűv
előre minden nagy ok nélkül nagy tudósan kerdene
munkatni az Isten léte, nem vigyázatlanság sem-e

Sok jémbor kegyeskedők kegyes meggyőződésűek oltár,
 lanul megrendített minsegy kétségbe borítóg, mert van
 nakt örök igazságok, melyeket csak himnusz nem fe.
 Regetnünk kell, s félelt, hogy éppen ily színi tűz kö.
 verek el előttem: oly világos dolog' musogazásával,
 mellynek igazságához legkisebb kétség sem férhet.
 Félelt hozzá musogazásommal sok igaz hitű harafi,
 akik s haraleányokat megbörtéltörölnék. En' azt
 musogatom, mit mindenitek tud, hogy a' holga nem ne.
 gyobb az utnál, hogy egy kevesebb szárnál, a' reor
 kiselt az egismelt, s'oval hogy a' törviselőt és fejedet.
 mett a' szatnokat nem urai, hanem szolgái. Bocsnak
 kedves harafiai és leányi a' börtéltörésen. En'
 oka nem vagyok, mert hogy ily kisebb igazság muso.
 galásai törvénykönyveinken kívül jöran okossághoz,
 s' szentírásához is kell folyamodnunk, az idő' hibája.
 Csak azé sajnálatom, hogy az eddig mondottakból folyó
 törviselőt s' polgárok kölesönös tartorások felhor..
 deisakra igen kevés idő' marada. Am de hiszem,
 ha az alap jó szűles, lehet a' rája emelt sal keskenyebb
 is. Így azon követhetemenyes, a' miben lehet, csak
 igen rövid szabályok teendők, minél kevesse néme ~

III.

A) A' kereszty törviselőknél és fejedelmeknél
 is általános tartorásokat e három fő kötelességben

foglaltatnak a) Vörjő-Szeretelen, mint Szent Balázs
Kerecsényekről mondja, hogyha olty hűe volna is, hogy
jövendő tudna mondani, csudát tenni, hegyeket helyezni,
bőt kimordítani, de ha Szeretelen benne nincs, pengő éter,
és pengő ormbalom, és semmi "épen ilyen formái lehet
mondani a' történelökről is Vörjő-Szeretelen nélkül.
Legyen bár hivatalához szép készsége, tudománya,
juttatása, kecsége, alkalmassága, ügyessége; ha Vörjő
nem cselekszi, minden egyből, csak az nem, minet kellene
lennie. Vörjő-Szeretelen nélkül a' történelö megbirod
házi robbelö, penzen fizesen tolvaj, priviligirálva gyilk
koló orvos, kire a' polgári tság legszentebb kincsét, töl
vényei és élesei birta. Vörjő-Szeretelen nélkül a' tört
viselö Szentcsigörö, profanálójá, méltatlan bitanglójá
a' benne helyhereszen Kőr birodalomnak, és ily Kőr
dönscével nyerekedő pénzüalottak is méltán Korbá
csolnáki János az igazság papja annak törvényre
Szent hajlékába. Mintha egyen erekre mended volna
János, "He adjasok az. a' mi Szent, az elteknek." az az
Szentcsigós törvényeiket az ilyekre ne bírássok, "ne
vesselek drága gyöngyeiket diornóknak élébe, az az
gyöngy szabadcsigókat ily méltatlanok kerébe, ne ha
feléik fordulván tisztes elraggassanak. Mai. 7. 6
Ne nére hái kiki csak a' maga hasznát, hanem

minden
az ajen
meu c
vagys
bcliek
haszn
hogy
vasá
hadve
N. So
elő
gyana
türe
a' mi K
birodal
Ország
ország
az en or
jában m
nek de
dasajo
Sertő,
lével a
mint a
biroma

minden egyebeké is nére, s ki mit vesse körültekint
 ar ajándékos, aronképen sáfárkodjatosk abban, igen,
 meu csak sáfárosk, törvény' sáfári, kisorolgatósok
 vagyosk. Ha a' körönség jévaérs vannak a' hivatalok,
 beléki, úgy a' körjö ar elő, nem a' hivatalosnak rangju,
 haszna, diósége. Nagy Sándorot ar iza a' historia,
 hogy mindig magával hordozá Homer' Illiadas, - ol,
 vasá simtelen - Achilleusé válaszván magának
 hadveréni köveső például. Mánjusé Cunnusé bújta
 N. Sándoré majmolván táborozásában. Napoleon
 előé Julius Caesaré lebegés utóé érendő muorra
 gyamán, s né mindegyiké csak ön hin dióségét
 türe' ki törekvésé céljául. - Ne, soha ne tegye ar
 a' mi kormánykerdő is kirolyunké, néki orsága, néki
 birodalma, boldogsága legyen egyetlen egy igazodásiva.
 Orságaé? Birodalmaé? nem hiszem ő maga
 orságaé, s birodalmaé; s ar illyes stólasformák:
 ar én orságon, ar én népem, alkotmányos fejedeleni stá,
 jában mindig valami condalatos; mine feleségjöt, ki,
 nek deik garda fejevan, illyesket hallani: ar én gar,
 daságon, ar én háram s a' s. emelyűő, sör fonák és
 sörő, mintha valaki a' kéonék élé markolván nye.
 Lével akarna vágni. Senki se tekintse hái hivatalát
 mine sajátját, hanem mine a' státusnak nála levet
 birományát. Még ar ar különben jó szívű

neveret is valattni egy felöt igen sokas tulajdoni
egy másfelöt lealáro. Meu nép és orrág' atyja min
denkor his koru népei I gyermekorrágor tesszen fel.
Legyen egyes atyja csak egyeseknek, külön; nem milli
okbeli testületnek. Különben is atyai neveret a rég
patriarchalis világ' maradványa, bizony ugy nem illik
a mai önállásu civilizácis nemzeteire, kike magokai
gyámklodás alót rég kiverék, mint Abraham vagy
Jakob patriarchák kunyhói nem Decs, Paris, London
pompás palotái sorába. Legyen a' fejedelm is, nagy
akár lenni, csak mindenek szolgája, s bizonyosan nagyobb
b.) Letkiismeretes hűségben. Mindenféle szolgában
annyival inkább status szolgában megkívántató, hogy
a' törvénysermi eslekedjék, el ne hajuljon anót se
jobbra se balra. A' törvénssé a' törvénynek csak őt
marója, nem magyarázója. A'ru kövessé ha, ne önké
nyes, különben miként színnel megbírádásáról? Ige
ama megbírádás magával hozza a' bírálatot a' mi
törvényünk szírmé is. A'ionban Iren elő is jár a'
hamis dekrétom' szírméinek, és a' kik írnak az enbe
kik meggyomortására való hamis sententiák, és
x. t. Maga a' mindenható monácha Iren is önma
gátot megállítom örök törvényei szírmé hűven
igargat.

c.)

c) A' f
Kikünöbb
Szírmé:
(: A' feje
Maga I
a' kik se
Igen, a' ha
de csak
gyógyszer
írclínce
Köszönia
a' ki má
jön be
nem - n
I egyesül
viselőnek
telen, mi
csak olly
Kik jó p
tak, mag
Kivénó I
amul de
men bo
Orckre I
mése: //

c) A jó példaadásban tudjuk, hogy a jóda minél
 kitünőbb helyről jó, annál kötelezőbb, ama deák példa
 szerint: Regis ad exemplum totius compositionis orbis -
 (: A fejedelmi példája után indult az egész föld:)
 Maga Jelen is ezt mondja Eai. 3. 13. átal: „En néjem.
 a kik tegedet veretlenek, azok csalánnak meg tegedet.”
 Igen, a hortviselő jóra rórra veretlenek a községet,
 de csak jóra veresnek a példákkal. Az orvos vagy
 gyógyszeres teher, hogy betegnek kőrüli orvosának ne
 érlelve, men ő nem beteg; mai a strakonak meg kell
 közhatalomnak jóról cseleki is. Így a hortviselő,
 a ki másoknál törvény szolgálat, maga is vesztet.
 jön benne, ha szabad a szene használatpággal el,
 nem - minek Papnak az ő városságában külsőképen
 a egyetelmű belsőképen hűvel, Istennel - úgy a fírs.
 csak őt viselőnek az igazsággal. Különben ha ő maga törvény.
 telen, miként követel másoktól törvényzetet?
 Igen, csak oly formálag téren, mint hajdan ama zavarok.
 Kik jó pénzre a vétkesnek bünbocsánatos optogát.
 tak, magok büntetést len. A törvény teljesítés
 kívánó Hortviselő olyan, mint mikor ismeretes solvaj
 and derék porított, a mi nevesítés; sőt meg többeske,
 men boriantkorat is, a kikre illik, ha nem éppen
 ezekre Jelennek a Chanensottra neve mondott
 intése: „Az ő parancsolataikat megtartsátok, de

de cselekedeteit, sőt ne cselekedjétek. Am de nehor
parancsoktat is megtanulni az ollyanoknak, akik élcsökök
ellenkerős bizonyítanak, pedig csak ne resteljen. maga me
ni előt jó példával a Törvisele, szerezet, birodalom, hi
saj, ragaszkodás kideri öre, de hajlamai senki sem öre,
mezt meggyen; mezt meg vagon az embernek azon emberi ten
mészt, hogy szerez verene önként meggyen, hajlamai fel
te neheren s maktasait. Ne rejtseitek tehát véte alá, a gyer
tyai Törviseleket, így semjétek a ti világosságotok, hogy
mások is lássák a ti jó cselekedeteiteket. Ti vagytok a
földnek sava, ha a ti megirelénit, mivel szorít meg
Keddes. - Szem is kérdé, én is azt kérdem, senki sem
felül meg re? Teljes: senki! Külsőben nelted kor
mánskerdő fejedelen; nelted én igargaszi tanácsokat
nem adhatok. Tudom, de horkaom fel strimodra földem
Királyi széken ül, s diósövi fejedelmek földön. Ige
a szent Dávid, böls Salamoné, imis nagysága. Am
épen mint Te honnora leptelet in illy fájdalomat tön
Szemnek; a föld. Isolt. "Kegyelmezősége is iréltet e",
nektek, és Te nektek Uram énnek mondok. Szorgalmas
Tan igyekorem a tökéletes utnakt érésére, mikoron hoz
Zam jórendes, járok az én fruemnek tökéletességében
az én háramban. - Nem követez gonosz dolgot, a gon
nossejűknek cselekedeteit gyűlölem, és azok az én
barátim nem lesnek, a gonoszejű ember távol lesz

én tölem
felbarat
Kevély
Szemem
hogy én
járó sz
alnoke
maradás
Szemnek
Kigyomla
lekedőket
a maga
Kodnate
az isen
az ordi
uralkod
"Hi az e
fellemm
Urakom
mezt igar
a fejedel
hogy hi
Körül
Szem
A böls

én tölem, és a gonoszokat korra nem borasom, az ő
 felbarajának tükön ragatmaróját elvesszem, és a ki
 Kevely szívű, felfuvalkodó, elnem szenvedem. - Az én
 szemem figyelmezők leornék a földnek igazmondóira,
 hogy én velem lakorramak. A tökéletességnél utában
 járó szolgát emekem, nem laktak az én háromban
 alnokság-cselekedők, a ki alnokságos szót, nem leoren
 maradás az én szemem elő. Jó reggel - az az kormányra
 lépemkor - legora elvesszem a földnek gonosznevőit, hogy
 kigyomlálják az új városában minden gonoszág-cse-
 lekedőket. • Salamon pedig az ő anyjának is nagyobb
 a maga korának fejedelméim így szól: „Mikor uralko-
 dnak az igazak, örül a nép, mikor pedig uralkodnak
 az istentelenek, sohaj a nép. Beld. 29. 2. mert mine
 az ordító orvoslás és éherő medve, olyan a Jeregy népen
 uralkodó istentelen Beld. 16. 12. - Samuel 23. 2. pedig
 „Ki az emberek uralkodott, igaz legyen, és olly, ki isteni
 felelemmel uralkodjék. Vörösi Salam. Beld. 16. 12.
 „Uralkodó legyen a királyoknál istentelenséget cselekedni,
 meizarsággal erőfientek meg a királyi szék. - 1. Gy 1. Erek. 46. 18.
 a fejedelméim annakkorai el ne vegye a népek örökségét,
 hogy kivevő öttei az ő jószágokból, hogy az én népem
 közzül sentti el ne kénytelenessen memmi az ő jószágát.
 Ismét bölcs Salamon én tapasztalása után Beld. 20. 26.
 A bölcs király, ha az ő nélkülében ül, tekintetével

minden gonosz elavornak. Vörösi Ersk. 45. 9.
Igy az mondja az úr Isten. Legyen immár elég tiédnek
Ti Izrael fejedelmi, a törvénytelenséget és ragadozást tan-
tassatok. Ti iudicium és igazságok csodaközlőit, vegyétek el
a ti Sacerdotiaistokat az én nejemről, az mondja az úr Isten.
Hallgassatok meg kérést: Jákob hármak fejedelmi, és Izrael
hármak veréi, kik gyűlölték az iudicium, és minden
igazságok elfordított. Mikéas III 3. 9. v.

B) Keresz. polgárok Tisztiselői iránti kötelesség
általában a) Tisztele b) Engedelmeség c) háladarószag.
Miké? Polgár iránt? Miké? hiszen Isten mondja, nem
Körszani meg a Polgárnak az ura, ha az véghez viszi, mi-
nek paramosol. Ugy de én is a Polgárnak a fenn ki fe-
lett szeg érelemben velem. Isten hátronelem, hanem
his Polgár éretem.

a) Tisztelel tartomnk. Tisztiselői iránt, csak
mint törvény-kiszolgálónak, mek ki Isten dologgal
bárik, maga is megselelenti, bennük tehát a törvény
tisztjait, annyival jobb pedig, hogy szembőlük már ma-
gokban is tisztelre méltók.

b) Engedelmeséggel tartomnk tisztiselői iránt. csak
mint törvény szembőlük, bennük tehát csak a törvény
nek engedel, melly egyedül lár mindnyájunk selen, mek
mint Montesquieu monda: Ott van igari szabadság, ha-
a törvény despotiát, kivénas aronban. hogy a ki kö-
birodalmat nyert, Tisztiselői nek Sajai szembőlük is en-
gedelkeny legyen.

c)

k. 45. 9.
 elég kint
 gadorász társ
 , vagyis el
 Ján az ur
 elmi, és Gra
 is minden
 : Kötelesség
 iladatosság.
 mondja, nem
 a viszi, mi
 a fenn ki fe
 , hanem
 iránt, csak
 a dologgal
 a törvény
 k már ma
 minket. csak
 a törvény
 felen, me
 ladság, h
 a' ki kö
 ilyek is en

c) Hala's Köröncsel is tartorunk a' Lelkecsnek.
 Kik nemcsak szentek életük a' körönci, kik mine
 Geius' életük Keleti adni sokaknak, kik szép harsogással
 fogva sok jói tesznek. Két. tiőtünk is ez horra magával:
 "Adjaok meg mindennek, a' mivel tartorok, a' kinek adóval.
 adó, a' kinek tisztelet, tisztelet, a' kinek engedelmeség.
 gel, engedelmeséget, a' minden lélek a' felső hatalmassá,
 góknak engedelmes legyen, mert minczen hatalmasság,
 csak Istentől." Ennek értelmét látnak jól, a' tudják,
 hogy Isten 'szájából jön mind a' jó mind a' gonosz, de ember
 eszével fogva módosítanak rajtok, "Tisztelet a' királynak, mond
 Bécs Apokal. Bölcs Salamon pedig még csak gondolatba
 sem mond rólat a' királynak, mert még az égi madár is
 elviszi a' szót. Ered. 10. Regény Bölcs Salamon, minden
 bölcseséget melles is sok dolgot nem tudtal. Látszik a' mi
 időnkben nem csak égi, hanem földi madarak is vannak.
 még pedig a' Diogenes tollatlan. Két lábú madarak; ezek
 a' szép madarak is elviszik a' szót, sokszor a' mi még
 ember nem is mondta, oda, hol vele semmi jó nem tesznek.
 En' mondom - ismét Bölcs Salamon - hogy a' királynak
 parancsolaját meg kell őrizni, de az istenelt esküvésének
 módja szent, mert csakugyan jobb. Istennek engedelni, mine
 embernek. "Ez a' király's tróna, még csak egy pár szó.
 Van még egy kötelességünk, vagy is hívés trón.
 Zsidunk, melyet jó törviselemlőnknek tartorunk, a' mely
 foly a' fennelbi háromból, vagy inkább amarek' Sömmája,
 és az a' Szeret; Szeretjünk öket, mert haraját ki ne se,
 ketne? ök pedig a' harainak haornálnak; jói kívánunk

nélkül, mert ki ne kívánná jói harajának? Könnyörgő
érett, mert ki ne Könnyörögne harajának? Légyenek Keresz-
es Könnyörgések mindenek, a földön és a levegőben és a vízben
melyekben, a királyokban és a népben. Így mi is a királyok és a
nép, tulajdonképpen erélyt mai napunknak. Jelen-
ben Könnyörögjünk.

Könnyörgés a Gred. után.

Királyoknak király, népeknek igazságosja Mindenha-
örök Isten, ki egyedül tartod hatalmas Kézrel a nemre-
nek forrás, hozzád fordulok fel Kereszty harajnak, a
harajának. Iráink és nemreink inné, és bízva halva-
telik el irántad leltünk, ha visszatértünk a múlt id-
re, látjuk aratban Isten jóságát, melyeket Körtö-
es mi nemreinkkel. Urunk Te voltál emek hajlék-
den időben, Te voltál emek oltalma, midőn ez teged nem-
iontunk, nem imádott. Szavadok folytattak a méltóság-
idő tengerében, és nem rövidültek meg a Te anyai haraj-
melyeket emek deditmire gondviselőleg Kinyújtottad
Szavadok folytattak el, és nem fogytak el a te igazság-
melyet láttál a mi anyáinkon. Nemreink és népek
enyészekkel, és töölcsenek el a földön. Iráink úgy, hogy az
ő helyök többé nem isméri őket, és a magyar mind a
mai napiglan áll, és mily sok viharok, külső és belső
viszonyosságok, háborúak, és pusztítások után.
Tanácsot emek elvöl fogva fejtették, kik a honjára
Iráinkon viseltek, és megtartottak a harai külső és belső

Aldj meg minden Törviseles, Kőpölgeis, harafis, s har-
 leányt, valaki ezen Köranyánál mint gyermeki szeretet-
 jét, dicsőségét alkaja, cserkőrt, munkáját, vagy csak ohajtja
 is, hadd virágorokt köztünk új fejedelmünk alá, s ő
 általa is a magányos és Körönöcges jöttén. Hadd virágoz-
 zék gardagság, tudomány, mesterség, művészet, ke-
 reskedés, jörend, békesség, polgári, és lelkiismereti szabad-
 ság, az igaz harafiság, a nemzeti Körönöcges fény, és dicső-
 s. valódi dicsőség. Hadd legyen a magyar birodalom
 határain belül a legparányibb tag is nyugodt, boldog,
 és hűvelő. Uram, önnöd a Kéimagyar harai! Emeld
 fel ezt kedvelő népcid. Sorába, igaz nemzeti rangra, méltó-
 ságra. Hadd éljen dicsőkedve a magyar és az ő fejedelm-
 me! Élünk mindnyájan mi is szeretetben, dicső-
 segben, s majd egykor idvességben. Amen.

Ezen beszédet egy erdélyi prédikátor tartotta
 1835. ben.